

haren treft men nog een kleiner paar aan; 2° op de achterste zijdeschilden is een haar ingeplant; 3° de haren aan de achterlijfslappen zijn veel langer.

Trouessartia rosterii (Berlese). Het zoogenaamde appendiculum tusschen de achterlijfslappen van het ♀ is vermoedelijk een copulatiepijpje; het geeft toegang tot een zeer lange en nauwe buis, welke leidt naar eene spoelvormige blaas, vermoedelijk een receptaculum seminis. De lengte der buis komt overeen met de lengte van den penis. Wel paart niet het ♀, maar de huwbare nymph; maar het is mogelijk, dat toch na de vervelling copulatiepijpje en copulatiebuis blijven bestaan. Ook is het mogelijk, dat we hier te doen hebben met eene vocht- of geur-afscheidende klier, ter verdediging tegen vijanden (*Cheletidae*).

A. C. OUDEMANS.

Larven van *Gastrophilus epilepsalis* en Epilepsie.

Het Maart-nummer van *The Canadian Entomologist* 1904, Vol. XXXVI p. 83, bevat over dit onderwerp een opstel van G. H. French te Carbondale, Illinois, waarin hij het volgende zegt:

«Dr. Burnet Forster vermeldt in het October-nummer van het *St. Paul Medical Journal* een zeer interessant geval omtrent larven gevonden in «cutaneous tissues» bij een kind van drie weken, en welke door een specialiteit in dipterologie als exemplaren der bovengenoemde soort herkend werden. Dit geval deed zich niet voor bij een der patienten van Dr. Forster, maar te Superior in Wisconsin. Indien de determinatie juist is, — en ik zie geen reden om hieraan te twijfelen, want de specialiteit was dezelfde, welke vroeger reeds *Gastrophilus*-larven bij een jongen te Chester in Illinois gevonden en hiervan voorwerpen ter vergelijking had — dan is het een belangrijk feit. Hoe de larven in de huid van het kind kwamen is niet verklaard; in een schrijven aan Dr. Forster stelde ik voor de excreta der moeder te onderzoeken».

«In het November-nummer van hetzelfde tijdschrift en in het *Journal of the American Medical Association*, bespreekt Prof.

Washburn, State Entomologist of Minnesota, dit onderwerp. Naar aanleiding hiervan wensch ik het volgende te zeggen».

«Ik weet niet of de vlieg, waarvan deze larven afkomstig zijn, al dan niet een *Gastrophilus* is; deze vraag kan eerst uitgemaakt worden, wanneer het gelukt uit levende larven imagines te verkrijgen. Een der autoriteiten op dipterologisch gebied in de Vereenigde Staten verzekert dat het *Gastrophilus*-larven zijn; de kweeking zal kunnen aantonen of hij al dan niet gelijk heeft».

«Ik heb nooit beweerd dat de *epilepsalis* genoemde larve «de» oorzaak der epilepsie was».

«In werkelijkheid is epilepsie geene ziekte, maar een verschijnsel, ontstaande uit «some irritation in the body of a neurotic with a spasm tendency». Maar dat de larven in vijf gevallen oorzaak of ten minste één der oorzaken van de irritatie geweest zijn, wordt niet betwijfeld door hen, die met de omstandigheden bekend zijn. In twee van deze gevallen, welke ik zelf het best beoordeelen kan, had genezing na verwijdering der parasieten plaats. En in de vijf gevallen, waarin deze larven geconstateerd werden (vóór de laatste waarneming bij het kind in Wisconsin), leden de personen, bij wie zij voorkwamen, alle aan vallende ziekte. Reeds vroeger heb ik er op gewezen, dat, wegens het vinden der larve in ver van elkan- der verwijderde plaatsen, zij waarschijnlijk geen ongewone mensche- lijke parasiet is, maar dat door de geringe grootte — «one twelfth of an inch long» — hare tegenwoordigheid niet opgemerkt is, te meer wanneer zij bij minder prikkelbare individuen slechts weinig irritatie veroorzaakt. Vóór de mededeeling van Dr. Forster is de larve gevonden op drie plaatsen in Illinois, één in Kentucky en één in Indian Territory».

«Prof. Washburn zegt: «Deze ingewands-parasiet staat klaarblij- kelijk in geen verband tot epilepsie, en heeft dus een verkeerden naam». Indien hij een beetje meer bekend was met de pathologie van den mensch, zou hij dit oordeel niet uitgesproken hebben».

Het scheen mij van belang, dit artikel van French hier grooten- deels weer te geven. Hij heeft vroeger ook reeds over de zaak

geschreven «when naming the species in 1900»; waarschijnlijk is hij dus de auteur van *epilepsalis*, daar hij den naam van den Amerikaanschen dipteroloog niet aangeeft. Hij vermeldt niet wáár de parasiet vermoedelijk leeft, bijv. in maag of darmkanaal van den gastheer, en zegt aan het slot van zijn opstel alleen, dat hij niet weet op welke wijze de larven toegang verkrijgen tot het «digestive canal».

Waarschijnlijk zullen er vele bezwaren aan verbonden zijn de larven buiten het lichaam van den mensch groot te brengen en er imagines uit te kweken.

A. J. VAN ROSSUM.

Latrodectus hasselti Koch.

Deze kleine spin, «Kapito» genoemd, is zwart met schitterend scharlaken teekening aan de bovenzijde; zij wordt gewoonlijk onder steenen gevonden aan de zee kust, en is volgens James J. Walker het eenige vergiftige dier van Nieuw-Zeeland, waar geen duizendpooten, schorpioenen noch slangen voorkomen. De beet van deze spin veroorzaakt dikwijls zeer ernstige verschijnselen, soms met doodelijken afloop («A. Gear's insect hunting in N. Zealand»; Ent. Monthly Mag., March 1904).

A. J. VAN ROSSUM.

LITERATUUR.

Tutt, J. W., Natural history of the British Lepidoptera. A. text-book for students and collectors. 1899—1902. T. I—IV.

De vier tot nu uitgekomen deelen van dit werk doen ten duidelijkste zien, hoe breed de schrijver zijn taak opgevat heeft. Hoewel de in Gr. Brittannië voorkomende vlinders behandelend, heeft de auteur, vooral wat de verspreiding aangaat, zijn onderwerp